

GOOD SHIT, BAD HABITS & LOOSE WOMEN N.1

EELCO V/D LINGEN IN CONVERSATION WITH TIMMY VAN ZOELLEN

Anybody invited to realize a project in 1646 is asked to engage in conversation with a previously unknown correspondent.

This conversation takes place via e-mail and stretches through the whole period during which the artists develop their initial idea into final results. 1646 invites the correspondent at the other end of this contact to figure his/her way through this actual process.

In trying to picture what result the artists' work is going to, such exchange can become a reflection on the amount of otherwise untraceable choices of the moment which make up to the artists' practice.

This issue is part of the exhibition by Timmy van Zoelen *Good Shit, Bad Habits & Loose Women N.1*, September 11 2009 till September 12 2009 in 1646.

This artist
Timmy van Zoelen

This correspondent
Eelco v/d Lingen

Concept and design
Nico Feragnoli

1646.

Boekhorststraat 125, 2512 cn, The Hague
The Netherlands

<http://1646.nl> - info@1646.nl

6 SEPTEMBER: Eelco v/d Lingen [EvdL] aan Timmy van Zoelen [TvZ]

Hallo Tim,

Ik bevind me nog helemaal in het donker. Google brengt me bij een event in Korzo waar je aan mee gedaan hebt.

Maar geen plaatjes, geen beschrijving.

Wat ga je doen bij 1646?

Met groet,

Eelco

7 SEPT: TvZ - EvdL

Hoi Eelco,

Ik ga een 2-kanaals video laten zien, dus 2 video's die tegelijkertijd afspelen. De titel van dit werk is *Old Pride, New Glory* en is een registratie van het maken van een film, een soort making of dus. Ik heb verschillende (toen nog) medestudenten gevraagd alles te filmen dat bij het maken van een film buiten beeld blijft. Daarbij heb ik ze de opdracht gegeven om de illusies die de film creëert als het ware te vernietigen of doormiddel van onthulling te laten opheffen. Het groepje studenten speelt ook mee in de film die op dat moment opgenomen wordt. Het is op deze manier dus een film over filmen. Ook ben ik bezig met een aanvulling op het werk, wat in de voorruimte gepresenteerd zal worden. Hoe deze aanvulling er precies uit gaat zien is voor mij ook nog een verrassing, omdat ik daar op dit moment nog mee bezig ben.

MVG,

Timmy van Zoelen

9 SEPT: EvdL - TvZ

Ik zie dat we moeten opschieten met onze conversatie, de show is al snel.

Wat wel weer jammer is, want het klinkt alsof er een hoop over te mailen zou zijn, maar laten we het proberen.

Begrijp ik goed dat je medestudenten bezig waren aan één film? Zijn jullie allemaal de maker van de film?

Of vroeg je je medestudenten om zich heen te filmen terwijl ze bezig waren met eigen producties?

Wat bij je beschrijving in eerste instantie bij me opkomt is Hearts of Darkness. De documentaire over Apocalypse Now.

En ook moet ik denken aan de sublieme film The Player van Robert Altman, een film over een hot shot bij een filmbedrijf die scenario's selecteert en die bedreigd wordt door een scenarioschrijver. De crux van de film zit in de laatste scene van de film als blijkt dat we 2 uur hebben zitten kijken naar de verfilming van het scenario van de scenarioschrijver die de producent bedreigde.

Bij The Player kijken we uiteindelijk naar een film, niet naar een making of documentaire zoals bij Hearts of Darkness. Toch bekijken we Hearts of Darkness uiteindelijk ook weer als film. De openbaring van het kijkje achter de schermen toont wellicht de illusie, maar dankzij montage en de selectie van beelden door de regisseur wordt ook in de documentaire een subjectief verhaal getoond.

Hoe werkt dat in jouw productie? En wat is de rol van de 2-kanaalsvideo?

TvZ - EvdL

Het zit zo: er is een camera 1 en er is een camera 2. Met 1 zijn we een film gaan opnemen, waarvan ikzelf de regisseur ben. Camera 2 is steeds naar iemand anders in de groep gegaan en dit is de camera die alles heeft vastgelegd. Het was voor mij interessant om de controle over hetgeen dat gefilmd werd (camera 2) uit handen te geven.

Toen ik de uiteindelijke beelden van camera 2 terugzag was ik blij verrast, maar ik besepte ook dat ik als vormgever van de hele setting en alle gebeurtenissen eigenlijk maar weinig uit handen gegeven heb. Daarnaast heb ik ook de controle over hoe het uiteindelijke resultaat in elkaar zit.

Ik heb eerst gekozen om zo veel mogelijk te laten zien, maar dat resulteerde in een film van 1 uur en 15 minuten. Voor deze nieuwe edit ben ik selectiever geweest en heb gekozen voor twee schermen zodat ik twee verschillende beelden kan laten zien die door één camera zijn opgenomen. Om niet teveel met de tijd te rommelen heb ik twee beginpunten gekozen. De linker film eindigt waar de rechter film begint. De totale lengte is nu 31 minuten, maar wordt dus gehalveerd tot 15 en 1/2 minuut. Ik heb tijdens het editten gezocht naar verschillende momenten waarin de beelden van de twee schermen samenvallen.

Wat je aan het einde van je vorige mail schrijft over Hearts of Darkness, een film die overigens iedereen gezien moet hebben, klopt helemaal. Je moet je alleen voorstellen wat er gebeurt zou zijn als je Hearts of Darkness gezien hebt zonder dat je van tevoren ook maar iets wist over het bestaan van Apocalypse Now. Hoe zou je het verhaal van Apocalypse Now inbeelden? Dit komt ook voor in mijn video-installatie. Het verhaal wordt op een andere manier verteld, het filmmaken krijgt hierbij de overhand.

Heb je Lost in La Mancha gezien? Deze documentaire gaat namelijk over het maken van een film die uiteindelijk het

publiek niet gehaald heeft. De productie is op een gegeven moment afgeblazen omdat alles tegenzat. Prachtig!

EvdL - TvZ

Lost in La Mancha niet gezien, maar staat vanaf nu op mijn to-do list.

Wat ik heel intrigerend vindt is als een werk bestaat uit de suggestie van zichzelf, waarbij de suggestie op een gegeven moment de echte realiteit overheerst.

Want als ik je beschrijving van Lost in La Mancha goed begrijp dan is de film ondanks dat deze niet gerealiseerd is namelijk wel werkelijkheid geworden, door middel van de documentaire.

Ik liep ooit met een vriend het Central Station in New York binnen en liep daar tegen een opmerkelijke klok aan. Die klok was me waarschijnlijk niet echt opgevallen als ik hem niet herkend had uit een filmscene. De film Carlito's Way eindigt op dat station waar Al Pacino wordt achterna gezeten door wat Maffioso. Het was een favoriete film van ons beiden destijds en vol enthousiasme gingen wij de scene in de film, die we een aantal keer gezien hadden, naspelen.

Van punt to punt renden we roltrappen af en gingen door en werden steeds enthousiaster. We liepen op een gegeven moment met vingers als pistolen in de aanslag langs palen en koffiestands. Totdat we voor de climax de laatste roltrap oprenden die in de film uitkwam op een lange gang richting perron, maar waar wij een verbaasd kijkende portier bij een lift naar wat kantoren tegenkwamen.

Wat mij betreft bestonden er op dat moment twee realiteiten, die van het echte station met portier en liften en de realiteit die door de film gesuggereerd werd. Toen ik de film zag was de situatie dan wel door de regisseur gemanipuleerd in de montage, hij was voor mij overtuigend werkelijk en wat mij betreft dus realiteit.

De vraag is bij mij een beetje, maakte je eigenlijk wel twee films? Heb je door een extra camera aan je medestudenten te geven niet eigenlijk één uiting gemaakt met daarin twee lagen of hoofdstukken?

Ik weet niet of je de Britse band Pulp kent (I wanna live like common people, etc etc). Die hebben een liedje Something changed dat begint met de tekst: 'I wrote the song two hours before we met I didn't know your name or what you looked like yet'.

Een beetje een kitscherig voorbeeld, maar ik vind het een prachtige voorbeeld van de kracht van suggestie.

Of drijf ik nu af?

TvZ - EvdL

De kracht van suggestie is natuurlijk de magie van film. En als je de magie weghaalt, wat blijft er dan over? De realiteit, of het besef ervan, botst met de suggestie of illusie die een film schept (net zoals jullie op de portier

botsten). Er blijft een hoop geprobeer en gekluns over. Een film is altijd een stroom van vloeiende opeenvolgende, uitgeschreven, geplande, geknipte en geplakte gebeurtenissen. Maar er zit heel veel werk in het realiseren van fictie (iets wat ook nooit volledig kan).

In mijn film speelt het creëren van de suggestie een grote rol, alleen zijn de suggesties niet direct te zien, je kan de pogingen tot het creëren van de suggestie wel herkennen. Ik doe dat andersom ook graag als ik naar een film kijk, ik stel me voor hoe de suggestie tot stand is gekomen, dat is vaak een erg gemakkelijk beeld. Zo ben ik ook op het idee gekomen om deze manier van filmen te verkennen.

Ik ben trouwens erg benieuwd welke voorstelling jij, op basis van dit interview, van mijn werk maakt...

EvdL - TvZ

De voorstelling die ik van je werk maak is op dit moment nog volledig abstract. Een beetje als een droom waar verschillende beelden elkaar razendsnel opvolgen. Zoals je merkt triggered het andere beelden en ervaringen, maar of dat matched met wat ik vrijdag zal zien... Ik wordt er in ieder geval erg nieuwsgierig van.

Waar Hearts of Darkness wellicht minder werkt is in wat je nu inbrengt, want Hearts of Darkness is uiteindelijk ook gewoon een 'geproduceerde film'. Het gekluns is professioneel onderdeel van de documentaire geworden. Zou je je eigen beelden omschrijven als klunzig of amateuristisch? Heb je een gekozen stijl of is de look een logisch resultaat van een meer functioneel gebruik van het beeld?

Je zei dat je bezig was aan een verrassing. Vindt je het niet eng om een werk te gaan presenteren dat een paar dagen voor presentatie nog niet klaar is? Zie je geen noodzaak om een tijdje tegen het werk aan te kijken voordat je het de wereld in gooit? Bij de 2-kanalen film leken er nog wel een paar bezinningsmomenten in het proces te zitten, momenten waarop je reageerde op niet voorziene ontwikkelingen of uitkomsten die nog niet sterk genoeg waren. Is het werk klaar bij presentatie of is het mogelijk dat het na 1646 nog verder gaat evolueren?

10 SEPT: TvZ - EvdL

Goemorgen Eelco,

Ik denk dat 'klunzig en amateuristisch' wel een goede omschrijving is van de stijl die ik in dit werk gebruikt heb. De functionaliteit daarvan zit hem dan in de props die ik voor de film gemaakt heb. Deze zijn van karton en ander goedkoop materiaal. Het klunzige en amateuristische komt ook terug in het object dat ik aan het maken ben in de voorste ruimte. Als het een gebruiksvoorwerp was, zou het net zo makkelijk een prop in de film geweest kunnen zijn, maar nu is het een soort decorstuk.

Ik vind kunstenaars die geen risico's nemen per definitie trouwens slechte kunstenaars. Daar ben je het toch wel mee eens? Het is trouwens niet eng om dit werk te

presenteren omdat ik wil dat de nadruk van de presentatie bij het videowerk komt te liggen, dat is voor mij het belangrijkste. Het is de bedoeling dat de rest van de presentatie in dienst staat van de video, als losse werken zouden ze naar mijn mening toch minder sterk zijn. En ik denk dat ik daar met dit object een goede oplossing voor gevonden heb. Het werk is wel klaar na 1646, ik sta namelijk te trappelen om verder te werken aan mijn volgende werk.

EvdL - TvZ

Goedemorgen Tim,

Kunstenaars die geen risico's nemen zijn slechte kunstenaars? Hm ik weet niet of de kwaliteit van kunstenaars zo makkelijk te bepalen is.

Ik zou eerder zeggen: kunstenaars die geen risico's nemen, maar het wel zouden moeten doen zijn slechte kunstenaars. Wat vervolgens andersom ook werkt: kunstenaars die risico's nemen terwijl ze dat niet zouden moeten doen zijn slechte kunstenaars.

Maar goed, laten we ons richten op het goede, het slechte vindt zijn eigen lot wel. En ik heb inmiddels wel geleerd dat kunstkwaliteitskwalificaties onderhevig zijn aan vele variabelen die op zich weinig stabiel zijn.

Het is de 10e vandaag en we moeten het geheel bij Nico gaan inleveren.

Heb jij nog een goede afsluiter?

Tvz - EvdL
